

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRIZREN

Numri i lëndës: 2021:283612

Datë: 19.09.2024

Numri i dokumentit: 06182081

C.nr.2726/21

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN-Departamenti i Përgjithshëm, Divizioni Civil, gjyqtari Agron Karatash, me bashkëpunëtorin profesional A.K. në çështjen juridike kontestimore të paditësit I.K. nga Prizreni, të cilin me autorizim e përfaqëson av. B.K. nga Prizreni, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale e Arsimit, me objekt të kontestit kompensim kualifikimi nga marrëdhënia e punës, vlera e kontestit 1,383.75 euro, jashtë seancës gjyqësore, më datë 19 .08.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M
Pa shqyrtim kryesor të çështjes

I. APROVOHET PJESËRISHT si e bazuar kërkesëpadia e paditësit I.K. nga Prizreni, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale e Arsimit, për shkak të kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit, **DETYROHET** e paditura, që paditësit, në emër të kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit, për periudhën kohore prej datës 17.12.2018 deri më datë 31.12.2020 apo për 24 muaj e 17 ditë (për çdo muaj shumën prej 55.35 euro, në shkallë prej 27 % të pagës bazë 421.00 euro, si dhe për 13 ditë, shumën prej 23.21 euro në emër të diferencës së papaguar të kualifikimit), t'ia paguajë shumën prej **1,351.61 euro**, me kamatë ligjore prej 8% në nivel vjetor, nga dita e parashtrimit të padisë me datë 16.12.2021 e deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.

II. REFUZOHET pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditësit, përkatësisht shuma prej 30.35 euro, në emër të kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit, si e **pa bazuar**.

III. DETYROHET e paditura, që paditësit, t'ia kompensoj shpenzimet e procedurës kontestimore në shumën prej 125.00 euro, në afat prej 7 ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.

A r s y e t i m

Paditësi I.K. nga Prizreni, përmes të autorizuarit të tij av. B.K. nga Prizreni, pranë kësaj gjykate me datën 16.11.2021, ka parashtruar padi kundër të paditurës Komuna e Prizrenit– Drejtoria Komunale e Arsimit, me objekt kontesti kompensim kualifikimi nga marrëdhënia e punës, vlera e kontestit 1,383.75 euro.

Në referatin e padisë autorizuari i paditësit ka theksuar se paditësi është në marrëdhënie pune në Institucionin Arsimor SH.F.M.U. “Fadil Hisari” në Prizren, ku i njëjti ka punuar dhe vazhdon të punojë në këtë institucion. Duke e llogaritur periudhën kohore prej 18.04.2017 deri 31.12.2020 për 44 muaj, paditësit i ka takuar e drejta e kompensimit për 27 % të vlerës së pagës bazë, në bazë të nivelit të shkollimit, e kjo bazuar në Kontratën Kolektive të Arsimit të Kosovës dhe vendimit të Qeverisë nr.01/33 të datës 29.08.2008, por që deri më tani në emër të kualifikimit për muaj i është paguar vlera prej 58.32 euro, që në bazë të përgaditjes profesionale/diplomë, është dashur që të paguhet për muaj 113.67 euro, pra paditësit vlera prej 55.35 euro në muaj nuk ju ka paguar fare. Andaj mbi bazën e të lartcekurave i ka propozuar gjykatës që të aprovohet kërkesëpadija e paditësit në tërësi si e bazuar.

Me parashtrësën e datës 22.11.2023, e ka bërë precizimin e padisë ashtu që tani ka kërkuar që paditësit I.K. për periudhën kohore nga data 17.12.2018 deri më 31.12.2020, t’ia paguajë në emër të kompensimit mbi bazën e kualifikimit shumë prej 1,383.75 euro. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar dhe atë për përpilimin e padisë 104.00 euro, për përgjigje në padi 104.00 euro dhe 21.00 euro për taksën gjyqësore.

E paditura Komuna e Prizrenit – Drejtoria Komunale e Arsimit, përmes të autorizuarit të saj, në këtë gjykatë ka paraqitur përgjigje në padi, ku ka theksuar se e konteston në tërësi padinë dhe kërkesëpadinë e paditësit. Pretendimet e paditësit se i takon kompensimi i inflacionit është në kundërshtim me nenin 2 paragrafi 1.1 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, sepse në këtë dispozitë shkruan qartë se përfitues të të gjitha beneficioneve që rrjedhin nga Kontrata Kolektive e Arsimit janë vetëm anëtarët e Sindikatës së Arsimit-SBASHK-ut. Paditësja ushtron padi në gjykatë për realizimin e të drejtave të saj pa përfunduar procedura administrative, sepse nuk i ka vazhduar procedurat në Inspektoratin e Punës në Prizren. Padija është në kundërshtim të plotë me nenin 56 të Ligjit të Punës, sepse me këtë dispozitë parashihet decidivisht se çka përfshinë paga shtesë. Andaj çështja e pagës shtesë për shkak të inflacionit siç pretendojnë paditësit nuk lejohet me ligjin e punës, i cili ligj në këtë rast është ligj i veçantë dhe e rregullon çështjen e pagës shtesë dhe rrjedhimisht ligji i veçantë në çdo çështje ka epërsi kundrejt çdo ligji apo akti nënligjor. Pretendimet e paditësit se i takon beneficioni nga Kontrata Kolektive e Arsimit në Kosovë, janë në kundërshtim me nenin 90 paragrafët 1.1 dhe 1.2 të Ligjit të Punës të R. Kosovës Nr.03/L-212, sepse sipas këtyre dispozitave marrëveshja kolektive lidhet në mes të organizatës së punëdhënësve dhe organizatës së të punësuarve, ndërsa në këtë rast Komuna e Prizrenit është punëdhënësi dhe nuk mund të obligohet në përmbushjen e kësaj kontrate, pa qenë palë nënshkruese e kësaj kontrate. Në fund ka theksuar se e drejta për kompensim të kualifikimit për vitin 2017 dhe deri më 18.04.2021 është parashkruar sipas nenit 353 të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve, andaj gjykatës i ka propozuar që padinë dhe kërkesëpadinë e

paditësit ta refuzoj në tërësi si të pabazuar. Shpenzimet e procedurës kontestimore nuk i ka kërkuar.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, provave që gjenden në shkresat e lëndës, si dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 8 lidhur me nenin 398 dhe 399 të LPK-së, gjeti se kërkesëpadia e paditësit është pjesërisht e themeltë, andaj pa caktuar seancë gjyqësore, vendosi lidhur me kërkesëpadinë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Ndërmjet palëve ndërgjyqëse nuk ishte kontestues fakti se paditësi I.K. është në marrëdhënie pune tek e paditura SH.F.M.U. “Fadil Hisari” në Prizren, si mësimdhënës. Mirëpo, kontestuese ishte nëse paditësit i takon e drejta e kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, përkatësisht diferencës konkrete të paguar.

Në këtë drejtim, gjykata nga kontrata e punës me numër 218-29/15, të datës 01.09.2015, e lidhur ndërmjet paditësit dhe të paditurës, rezulton se paditësi është i punësuar tek e paditura si mësimdhënës. Paditësi ka diplomuar me datë 30.03.2011 dhe ka marr titullin profesional Bachelor i Programit Fillor dhe ka licencë të karrierës. Nga vërtetimi me numër të referencës 279-30/21, e datës 21.06.2021, vërtetohet se paditësi është në marrëdhënia pune në SH.F.M.U. “Fadil Hisari” në Prizren nga viti 2015 dhe vazhdon ende të jetë. Bazuar në listën e pagave të lëshuar nga Buxheti i Republikës së Kosovës, vërtetohet se lartësia e pagës bazë të paditësit është në shumë prej 421.00 euro dhe se paditësit në emër të kualifikimit, në pagën bazë mujore i është paguar shuma prej 58.32 euro.

Provat e lartcekura, gjykata i pranoi si prova materiale vendimtare, në kuptim të nenit 329 par. 1 të LPK-së, sipas së cilës dispozitë ligjore përcaktohet se *“shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”*. Andaj meqë këto dokumente janë të pranueshme edhe për vetë palën e paditur, pasi që të njëjtat nuk janë kontestuar, gjykata ia fali besimin e plotë.

Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Vendimit të Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33 të datës 29.08.2008. Kështu, në pikën 1. të këtij vendimi, përcaktohet që *“nga 1 shtatori 2008 të gjithë mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional në shkollat e Republikës së Kosovës, do të kenë rritje të pagave të tyre në bazë të kriterëve të licencimit”*. Ndërsa, në pikën 4. të vendimit në fjalë parashihet ngritja e pagës sipas shkallës apo nivelit të kualifikimit ose licencimit, në të cilën përcaktohet se *“mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional, të pajisur: 1). Me diplomë të Shkollës Normale përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 10%; 2). Me diplomë të Shkollës së Lartë Pedagogjike përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 19%; 3). Me diplomë universitare 3 dhe 4 vjet përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 27% dhe 4). Me diplomë të ciklit të dytë dhe të tretë (Magjistraturë dhe Doktoraturë) përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 35%”*. Pastaj, bazuar në mendimin juridik të Gjykatës Supreme nr. 214/2023 të datës 09.10.2023, në pikën I. të tij përcaktohet që *“për kërkesat e mësimdhënësve për kompensim mbi bazën e kualifikimit*

(licencimit), kompensimi bëhet sipas kushteve dhe kriterëve të përcaktuara me Vendimin e Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33, datë 29.08.2008”, vendim i cili ka qenë në fuqi deri më 06.02.2023.

Në rastin konkret, gjykata gjeti se e paditura ka për detyrim, që paditësit t’ia paguaj kompensimin mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, konform detyrimeve që rrjedhin nga Vendimi i Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33, datë 29.08.2008, sipas shkallës apo nivelit të kualifikimit ose licencimit të përcaktuar në këtë vendim. Më konkretisht, nga lista e pagave të lëshuar nga Buxheti i Republikës së Kosovës, rezulton se i padituri, në emër të kualifikimit apo licencimit në pagën bazë, ia ka paguar shumën prej 58.32 euro. Sipas pikës 4 nën pikës 3 të Vendimit nr.01/33 të datës 29.08.2008, paditësi përfiton ngritje prej 27% të pagës bazë, që në rastin konkret paditësi përfiton ngritje në pagën bazë, në emër të licencimit apo kualifikimit shumën prej 113.67 euro. Andaj, gjykata vendosi si në pikën nën I. të dispozitivit të këtij aktgjykimi, duke e detyruar të paditurën që paditësit për çdo muaj t’ia paguaj shumën prej 55.35 euro apo diferencën e mbetur për 24 muaj e 13 ditë, nga data 17.12.2018 e deri më datë 31.12.2020, në shumë të përgjithshme prej **1,351.61 euro** ($24 \times 55.35 = 1,328.40$) euro, si dhe periudha 13 ditë të muajit dhjetor 2018 është 23.21 euro sipas ($55.35:30 = 1.78 \times 13 \text{ ditë} = 23.21$) $1,328.40 + 23.21 = 1,351.61$ euro.

Gjykata me rastin e vendosjes jashtë seancës gjyqësore, është bazuar në nenin 398 të LPK-së, e cila dispozitë përcakton se *“kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”*. andaj ka vendosur si në pikën nën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Në anën tjetër, gjykata e refuzoi shumën prej 30.35 euro, për shkak se paditësi muajin dhjetor të vitit 2018 e ka llogaritur në tërësi kurse kërkesa ka qenë për periudhën kohore nga data 17.12.2018, andaj gjykata i refuzoi 17 ditë të muajit dhjetor të vitit 2018.

Po ashtu, gjykata vendosi jashtë seancës gjyqësore edhe atë në kuptim të nenit 399 par. 1 të LPK-së, pasi që pjesa tjetër e kërkesëpadiës së paditësit është e pabazuar në dispozita ligjore. Në këtë drejtim, sipas nenit 399 par. 1 të LPK-së parashihet që *“kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadiës, atëherë ajo do të jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadija”*, ka vendosur si në pikën nën II të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Gjykata vendosi sikurse në dispozitiv të këtij aktgjykimi duke aprovuar shumën përkatëse dhe duke llogaritur kamatën ligjore si në dispozitiv, bazuar në nenin 382 par. 1 dhe 2 të LMD-së, duke e llogaritur të njëjtën nga dita e parashtrimit të padisë në këtë gjykatë (16.12.2021), bazuar në Mendimin Juridik për Kamatën të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 265/2020 të datës 02.12.2020, pasi që në rastin konkret pala e paditur është vonuar në përmbushjen e obligimit ndaj palës paditëse.

Lidhur me kundërshtimet tjera të palës së paditur dhënë në përgjigje në padi, gjykata vlerësoi se të njëjtat nuk janë të bazuara në dispozita ligjore dhe nuk kanë mbështetje në ndonjë bazë faktike apo juridike. Rrjedhimisht, gjykata erdhi në përfundim se faktet nuk ishin kontestuese dhe nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e vendimit merititor.

Vendimi mbi shpenzimet procedurale është marrë konform nenit 449 dhe 453 të LPK-së lidhur me nenin 463 par.1 të LPK-së, duke obliguar të paditurën që në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore, paditësit t'ia paguajë shumën e përgjithshme prej 125.00 euro, sipas Tarifës së Odës së Avokatëve, për përpilimin e padisë shumën prej 104.00 euro dhe për taksë gjyqësore shumën prej 21.00 euro. Ndërsa gjykata ka refuzuar shumën e kërkuar prej 104.00 euro për përgjigje në padi, pasi që i njëjti vet është paditës dhe nuk mund të parashtroj përgjigje në padi.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi në pajtim me nenin 143, lidhur me nenin 398 dhe 399 të LPK-së.

GJYKATA THEMELORE PRIZREN
DEPARTAMENTI I PËRGJITHSHËM – DIVIZIONI CIVIL
2021:283612, 19.09.2024

B. profesional
Ali Kosova

Gjyqtari
Agron Karatash

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi palët kanë të drejtë ankese në afat prej shtatë (7) ditëve nga dita e pranimit të të njëjtit, në Gjykatën e Apelit në Prishtinë, nëpërmjet kësaj Gjykate Themelore.